

Posudek oponenta bakalářské práce:

Kolegyně Jarinová se ve své bakalářské práci rozhodla analyzovat téma podoby, role a významu mládežnických organizací v rámci dílčí případové studie, věnované *Mladým konzervativcům (MK)*, které autorka vnímá jako mládežnickou organizaci napojenou na ODS. Je třeba ocenit výběr tématu práce, neboť, jak autorka sama opakovaně uvádí, jedná se o téma v české politologické literatuře dosud poměrně opomíjené a nijak rozsáhleji nezpracované, což se projevuje v nedostatku odborné literatury. Autorka čtenáře nejprve seznamuje s teoretickými přístupy k tématu mládežnických organizací v české i zahraniční odborné literatuře a zdůrazňuje jejich vymezení dle kritéria právního, věkového, politického či osvětového. Klíčová je zde vazba mládežnické organizace na příslušnou politickou stranu, a to v rovině ideové, organizační i finanční. Funkce MO pro stranu vymezuje jako trénink politiky „nanečisto“, reprezentaci mládeže ve straně a výchovu stranického dorostu. Po uspokojivém obecném vymezení pokračuje analýzou formální struktury a činnosti MK. Autorka představuje hlavní vývojové mezníky organizace, personální obsazení i hodnotová a ideová východiska. V poslední části se pak v kapitole, která je nazvána poněkud zavádějícím způsobem jako *Závěrečné porovnání*, pokouší výše nastíněná teoretická východiska aplikovat na problematiku MK.

Práce je taktéž poměrně účelně strukturována. Snad jen subkapitoly, věnované ideové orientaci a programu MK, jsou poněkud nelogicky zařazeny do kapitoly *Organizační struktura MK*. Jazykově je práce spíše nadprůměrná, jelikož neobsahuje žurnalismy a klišé, a autorka se snaží užívat terminologii odpovídající odbornému stylu.

Nedostatky práce jsou však též poměrně výrazné! Předně je třeba podotknout, že samotné vymezení tématu práce v názvu je poněkud deficitní. Lépe by zde slušel alespoň podtitul, například *Případová studie české mládežnické organizace*. Tak by se autorce podařilo lépe objasnit samotnou základní hypotézu práce, tj. vliv a význam MO pro konkrétní politickou stranu a její politiku. Autorka dochází k závěru, že vazba ODS a MK je slabší než u jiných stran, což odůvodňuje především absencí zmínky o této vazbě ve stanovách ODS, jakož např. i faktem, že MK čerpají své finanční prostředky i od jiných sponzorů, než jen od ODS. MK tak zařazuje do skupiny dalších více méně autonomních organizací, které se stranou spolupracují. Blízkost obou subjektů vidí především v podobnosti ideové a programové báze, jakož i personální vazbě mnoha členů MK na ODS a aktu podpisu smlouvy o spolupráci mezi oběma subjekty. Tato skutečnost by měla vyvérat z poměrně rozsáhlé deskripce programatiky, organizační struktury a činnosti MK. Přesto však závěry vyznívají poněkud rozpačitě. Čtenář se může ptát: Jakou roli hrají MK při náboru nových (mladých) členů ODS (např. kolik

procent nových členů ODS ročně jsou členové MK)?, S jakými novými tématy přichází MK do vnitrostranické debaty ODS?, Kdo kromě ODS financuje MK? Jaké procento členů MK otevřeně sympatizuje s jinými stranami (TOP 09) a co na to říká vedení MK? Autorka dochází k relevantnímu závěru, že MK mají dle typologie Q. Westerwelleho charakter tzv. vedlejší organizace politické strany. Jelikož však autorka neodpovídá na výše naznačené otázky, tak ani konkrétněji nevymezuje, do jaké míry jsou MK opravdu MO, a do jaké míry např. think-thankem! Navíc autorka dochází i k závěrům, které jsou v dílčí rovině věcně sporné! Např. tvrdí, že cílem MO je rozšiřovat voličskou základnu strany. To by ovšem byla MO na stejné úrovni jako najatí placení brigádníci v předvolební kampani! Někteří členové MK jsou členy tzv. *modrého týmu* (Z. Klíč, M. Trávníček), což autorka nezmiňuje, a proto ani neuvádí, zda jsou neplacenými dobrovolníky či jsou za svou účast v kampani placeni, ani zda je jejich účast zde dána primárně vazbou na MK či členstvím v ODS...

Práce zároveň obsahuje i dílčí věcné nedostatky, např. autorka přirovnává logiku činnosti *catch-all party* ke konsociačnímu modelu rozhodování („vyslechnutí názoru různých zájmových skupin“) (str.10). Tato teze je nepochybně velmi originální, ovšem stejně tak irelevantní! Opravdu mi není jasné, jak lze jednotlivé body Kirchheimerovy definice sloučit s konsociační logikou v lijphartovském duchu! Fatální lapsus je pak tvrzení, že v ČR může být strana rozpuštěna na základě rozhodnutí vlády a prezidenta (str. 12)... Autorka správně soudí, že nízká obliba MO v české společnosti je dána jejich diskreditací „extrémisty“ (KSM) i historickými reminiscencemi (SSM), avšak bylo by radno tuto skutečnost dát též do souvislosti se vztahem české společnosti k politickým stranám a stranictví obecně. Dále autorka nezmiňuje ani secesi bývalého předsedy MK J. Klindery, který stál za vznikem konkurenčních *Mladých demokratů* (MD). Ty zmiňuje jen v souvislosti s jejich vazbou na TOP 09.

Práce obsahuje některé dílčí formální nedostatky, jako např. rozpor čísel stránek v *Obsahu* a v samotném textu, pravopisné chyby („nový členové“, „konzervativci provázány“), pleonasmus („participační účast“) či vyšínutí z větné vazby („Dále je to vedlejší organizaci politické strany“). Na dvou místech nepřesně uvádí název MKD jako *Mladí křesťané*. Název SPR-RSČ byl *Republikánská strana Československa*, nikoliv *Čech a Moravy*. A zakládací kongres MK se rozhodně neuskutečnil 8.12.2011!

Převážně popisný charakter je u bakalářské práce vyhovující. Pro případné pokračování v tématu v diplomové práci je však třeba redukce nadbytečných pasáží (např. popis spolku studentů práv Všehrd bez jasné vazby na téma!) a větší analytické důslednosti směrem výše nastíněných otázek. O to jednoznačnější pak závěry práce budou...

Vzhledem k výše uvedenému navrhuji hodnocení „velmi dobře“.

Ve Strakonících dne 9. září 2012

Mgr. Vladimír Hanáček